

Tothom al Seu Lloc

Myrtle T. Sutherland

La Bíblia ens diu que el jove Gideó i la seva colla s'havien d'encarar amb un exèrcit formidable: “Els Medianites i els Amalequites i els nòmades d'Orient omplien tota la vall. Eren com una gernació de llagostes i els seus camells eren tants com els grans de sorra de la vora de la mar.” (Jutges 7:12)

Gideó tenia una colla de només tres cents homes que li havien quedat d'un exèrcit original de trenta-dos mil homes. Als qui tenien por se'ls havia enviat a casa; i dels deu mil que van quedar, Déu va menar Gideó a destriar-ne només els qui eren mentalment fidels. Quan van travessar un rierol, va observar que molts s'acotaven per beure. Però tres cents van agafar l'aigua amb el palmell de la mà i begueren mentre els seus ulls estaven a l'aguait, demostrant així el seu esvivament mental.

L'acompliment remarcable d'aquesta colla es descriu a la resta de la història: “I tots van romandre drets, cadascú al seu lloc al voltant del campament. Però a dins del campament enemic tothom es posà a córrer, a cridar i a fugir.” Més enllà hi llegim, “Gideó controlà tots els guals del Jordà i els seus homes encalcaren, malgrat sentir-se defallir, els Medianites.” La narració es clou amb la total desfeta de l'enemic.

Avui a la humanitat li cal romandre dreta, “cada home al seu lloc,” a la seva contesa amb el sentit material. Hem de refusar la materialitat que ens faria acotar sempre a beure les aigües de la benança dels sentits. Hem de vèncer l'error, ni que el sentit material ens vulgui fer creure que defallim. **Aquest refús del sentit material, aquest romadre dret, aquest vèncer, només es pot assolir refiant-nos radicalment de Déu** (El Principi del Bé i l'Amor Suprem), just com el triomf de Gideó només podia haver-se esdevingut com el resultat d'obeir Déu.

El sentit material hauria reblat que Gideó i els seus tres cents homes estaven destinats a lliurar una batalla perduda. Tanmateix, és el sentit material que sempre lliura una batalla perduda!! Com digué el Predicador, “Encara he vist més coses sota el sol: no són els més àgils els qui guanyen la cursa, ni els més forts els qui vencen a l'hora del combat, ni són els més savis els qui s'asseguren el pa, ni els intel·ligents els qui es fan rics, ni els traçuts els qui reben aprovació.”

Ni que el lloc on som sembli insignificant, avorrit, o fins i tot perillós, amb la veritat de la Ciència Cristiana, podem començar ara mateix a alliberar-nos de les seves falses pretensions. **L'únic lloc real de l'home és a la Ment divina.** L'home és inseparable de la seva pròpia identitat, de la seva clara, distinta, perfectament definida individualitat. No hi ha confusió entre la seva identitat i la de qualsevol altra idea de Déu. Déu coneix les Seves idees, i **constantment serva la identitat espiritual i la perfecta acció espiritual de cada idea.** Cada idea és espiritualment significativa, espiritualment efectiva, espiritualment articulada. **Cap idea no pot ser suprimida, oprimida, reprimida ni deprimida. Cada idea és expressada espiritualment.**

Portar al cor aquestes veritats destrueix els Medianites i els Amalequites de la mortalitat.